

Zbraně, které Západ posílá na Ukrajinu, mohou být použity proti nám

Jane Kaufman, 29. dubna 2022

Jacques Baud, [švýcarský plukovník z NATO](#), dnes v penzi, který celé roky pomáhal budovat ukrajinskou armádu, napsal o situaci na Ukrajině dlouhý článek, který staví věci do správného světla. Podle něho, tak zvaní „separatisté,“ což byla doněcká a luhanská republika, nebyli za celých 8 let nikdy podporováni Ruskem. Po převratu, zvaném Majdan, v r. 2014 bylo na ně neustále útočeno. Ve městech jako Oděsa, Mariupol, Luhansk a Doněck docházelo k masakrům proti civilnímu obyvatelstvu a od těch dob řádí na Ukrajině civilní válka.

Ani zbraně, které používali civilisté v těchto odtržených částech země nebyly ruské výroby. NATO, spolu s polskou rozvědkou a OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) zkoušeli zjistit, jestli Rusové vyzbrojili Donbas a zjistili že tam vůbec žádné zbraně z Ruska nepřišly. Veškeré zbraně, které Donbas měl, získali od ruských mluvících zběhů z ukrajinské armády. Těchto zběhů bylo velké množství a armáda tím utrpěla značné ztráty.

Těžké zbraně se Donbasu podařilo získat přímo od ukrajinské armády, která pořádala špatně naplánovaná a špatně zorganizovaná tažení proti nim. Donbaským se snadno podařilo ukrajinské jednotky obklíčit a porazit a pak jim zůstaly jejich zbraně k použití. Tímto způsobem získal Donbas tanky, děla, protiletectkou obranu a jiné vojenské zařízení.

Ale až do února 2022, se nevyskytovala v Donbasu žádná ruská vojska, ani ruské válečné zařízení. Rusové se záměrně drželi v pozadí a nechtěli se do celé záležitosti míchat. Zato všechno, co Západ podnikal, stavělo Rusko s Ukrajinou proti sobě jako dvě nepřátelské jednotky.

Ukrajinská armáda

V r. 2018, po 4 letech války s Donbasem, byla ukrajinská armáda ve strašném stavu. Ztratili 2700 mužů nejen v bojích, ale většinou kvůli nemocem, dopravním nehodám, ale také kvůli alkoholu, drogám a kvůli špatnému zacházení se zbraněmi. 228 z nich bylo zavražděno a 615 spáchalo sebevraždu. Armáda rovněž neměla podporu v ukrajinském obyvatelstvu. Když byli povoláni do služby záložáci, poprvé se jich dostavilo jen 30%, podruhé 20% a nakonec jen 5%.

Mladí Ukrajinci odmítali bojovat proti Donbasu a raději opustili zemi. Proto se Ukrajina rozhodla požádat o pomoc NATO, aby znovu vybudovali jejich armádu.

Postupně se vynořily jiné bojovné skupiny, jako na příklad Azovova skupina. Jejich hlavní část tvořili žoldněři z asi 19 cizích zemí. V r. 2020 se ukrajinská armáda skládala ze 40% těchto krutých fanatiků, kteří byli vycvičeni, vyzbrojeni a finančně podporováni Spojenými státy, Británií, Kanadou a Francií.

Tyto militaristické oddíly se vyznačovaly hlavně svou násilností, ohavnou ideologií a zlostným antisemitismem. Jejich nenávisť vůči Židům měla původ v 1920-1930. letech, kdy ruská komunistická vláda pod vedením Stalina ukradla Ukrajincům veškerou úrodu a tím způsobila v zemi hlad. Vzniklý hladomor byl propagován jednotkami NKVD (Народный комиссариат внутренних дел), což byl předchůdce KGB (Комитет государственной безопасности), v jehož vedení byli převážně Židé.

Militaristické skupiny, z nichž ten hlavní oddíl byl Azov byly ty, které páchaly zločiny proti obyvatelům Donbasu: vraždili je, znásilňovali, mučili. Někteří je přirovnávají k Nacistům, ale jiní je považují za Islámský stát. Těžko říct co z toho je správnější.

V březnu 2021 se President Zelenský rozhodl dobýt zpátky Krym a začal posílat vojska na jih. NATO uspořádalo několik manévrů v Černém a Baltickém moři, které byly spojeny se špionážními lety podél ruských hranic. Na to Rusové odpověděli tím, že uspořádali manévry na své straně hranic. V říjnu 2021 začala ukrajinská vojska útočit na Donbas s použitím drónů (bezpilotní letadla) a přitom nikdo se k těmto útokům nijak nevyjádřil. Dokonce, v Evropě o těchto zákeřnostech nikdo ani nevěděl, evropská media se o to postarala.

7. února 2022 potvrdil francouzský President Macron ruskému Presidentovi Putinovi své odhodlání přidržet se Minských dohod, které požadovaly skončení bojů na Ukrajině a samosprávu pro Donbas. Totéž potvrdil i ukrajinskému Presidentovi Zelenskému. Jenže Ukrajina, pravděpodobně na nátlak Spojených států, nadále odmítala tuto smlouvu dodržovat.

17. února řekl americký President Biden, že během několika dnů Rusko vtáhne na Ukrajinu. Jak to věděl? Jednoduše: Ukrajinci začali bombardovat Donbas na ostro a jejich útoky se s každým dnem stupňovaly. Takže Biden věděl, že dříve nebo později vynesou předpokládaný výsledek. Od 21. do 24. února docházelo až ke 1400 výbuchům denně. Byla to zjevná provokace s předvídatelným výsledkem. O tom samozřejmě nikdo nevěděl, protože Evropská unie, NATO a všechny západní země a jejich media o tom mlčely jako hrob.

Rusko bylo k útoku na Ukrajinu záměrně vyprovokováno

[President Putin](#) stál před těžkým rozhodnutím. Věděl, že kdyby Donbasu jakkoliv vojensky pomohl, vytvořilo by to mezinárodní problém. A dívat se na to, jak jsou denně vražděni rusky mluvící obyvatelé sousední země rovněž nechtěl. Proto se rozhodl přistoupit na nátlak Dumy a uznat Doněck a Luhansk za dvě samostatné republiky a zároveň s jejich představiteli podepsal smlouvu o přátelství a pomoci. To mu umožnilo použít Odstavec 51 organizace OSN, který zaručuje vzájemnou vojenskou pomoc druhým státům v případě nouze.

Za účelem předložit světu ruské tažení na Ukrajinu jako nezákonné bylo utajeno, že válka tam začala již 16. února 2022, kdy ukrajinská armáda začala krutým způsobem bombardovat a odstřelovat Donbas. Evropské rozvědky dobře věděly, že Ukrajina chtěla vojensky napadnout Donbas již v r. 2021, což bylo opět před námi utajeno.

Západ, včetně EU rovněž mlčeli o hromadných masakrech v Donbasu, neboť dobře věděli, že kdyby se to Rusové dověděli, vtáhli by do země. Na příklad, v lednu t.r. byli chyceni na donbaském území dva sabotéři, kteří měli vybavení ze Západu a mluvili polsky. Měli v úmyslu podniknout chemický útok na město Gorlovka, v blízkosti města Doněck.

Záměr ruského tažení na Ukrajinu

Jak dobře víme, President Putin měl v úmyslu provést demilitarizaci a denacifikaci Ukrajiny a nic víc. Demilitarizace znamená zničit ukrajinské letectvo, protiletectkou obranu, armádní základny a armádu samotnou. Denacifikace znamená zničit, nebo rozpustit militaristické složky

jako byly Azovovy oddíly a jim podobné. Toto ovšem nezahrnovalo obsazení země a připojení k Rusku. To, že mu někteří připisovali, že chtěl obsadit Kyjev a odstranit Zelenského, to byly pouhé fantazie Západu. To je, co oni sami dělali všude, kam vtáhli, ať to byl Irák, Libyje, Syrie, Afghanistan, nebo kterýkoliv jiný stát.

Protože většina ukrajinských vojsk byla přesunuta na hranice Donbasu, který měli v úmyslu vojensky napadnout, bylo pro Rusko snadné je obklíčit v jakési kotlině, kterou tvořila města Slavjansk, Kramatorsk a Severodoněck a napadnout je směrem od Charkova a z druhé strany od Krymu. V současné době Rusové v podstatě docílili všecko, co měli v úmyslu a nemusí nijak pospíchat. Ukrajinská armáda již pozbyla své vedení a setrvává ve svých pozicích jen proto, že jim Kyjev nedovoluje se vzdát.

Zbylí militanti ve městech dobře vědí, že „denacifikace“ je míněna proti nim. Proto nedovolují obyvatelům měst tato opustit, protože s lidmi ve městech je Rusové nebudou odstřelovat. Také jim to umožňuje použít obyvatelstvo jako živé lidské štíty a tímto způsobem uniknout zajetí ruskými vojsky.

Dříve byly na Facebook Azov oddíly vedeny ve stejné kategorii jako Islámský stát a nebylo dovoleno o nich psát jakkoliv kladně, nebo je vydávat za hrdiny. Od 24. února se tato strategie naprosto obrátila a dokonce bylo možno propagovat vraždy ruských vojáků a jejich vedení. Tak moc zrádní jsou ti, kteří nás vedou a vytvářejí naše názory.

Západ má jakousi podivnou, romantickou představu o civilním odporu a snad kvůli tomu se státy Evropské unie nechaly natlačit do dodávání zbraní na Ukrajinu. To je ve skutečnosti kriminální čin. Plukovník Baud, jako vedoucí mírové složky OSN říká, že k násilnostem vůči civilnímu obyvatelstvu dojde pokaždé za určitých podmínek. Ta hlavní z nich je, když je dostatek zbraní a není žádné vedení. Správné vedení je podstata všech armád a jejich úspěchů na bojišti. Tím, že Západ vyzbrojuje namátkově obyvatelstvo, z nich vytváří bojovníky a případné cíle pro opoziční armádu. Mezi lidmi to vede skoro ve všech případech k vyřizování starých dluhů, k banditství a k činům, které jsou velice smrtelné, ale málo pomocné.

To se stalo v srpnu 2011 v Libyi, kde bylo 30 000 afrických černochů zavražděno zbraněmi, které jim tam protizákonně shodila Francie z letadel s padáky. Jakákoliv přídavná hodnota z dodávání zbraní do existujícího konfliktu je nulová. Každý válečný konflikt musí být ponechán k vyřešení armádě a když tato neuspěje, pak je to nutno přiznat.

Media jako zákeřná pátá kolona

Plukovník Baud si dobře všiml, jak tak zvaní televizní „odborníci“ analyzují situaci na základě pochybných informací. Často jsou to jen jakési dohady a žádná fakta a tím popletou diváky natolik, že dojde k širokosáhlé panice. To jsme zažili i v dnešních, pohnutých dobách, kdy media poutivě papouškovala jednu lež za druhou. Ještě dnes mnozí z nás těmto lžím věří, ke své škodě, protože doopravdy nevědí, co je pravda. Nemohou se v té změti informací orientovat.

Celé roky popisovala media obyvatele Doněcka a Luhanska jako separatisty, nebo vzbouřence, či povstalce, což bylo daleko od pravdy. Tyto dvě republiky zorganizovaly mezi svými lidmi referendum, které se týkalo jejich sebeurčení, ale ne jejich nezávislosti, jak bylo mylně v mediích

hlášeno. Nemínili se od Ukrajiny odtrhnout, ale chtěli svoji vlastní samosprávu. K tomuto rozhodnutí přispěla skutečnost, že se svržením právoplatného presidenta Janukoviče byla zrušena Ruština jako oficiální řeč státu. Na její místo přišla Ukrajinština, což je pouhé nářečí, z Ruštiny odvozené, pro které ani nebyly učebnice, aby mohla být učena ve školách.

Stejně tak výrazy „pro-Ruský,“ nebo „rusky mluvící“ naznačovalo spojení s Ruskem, které tam nikdy nebylo. Nemluvě o tom, že obě referenda byla provedena v rozporu s tím, co radil ruský President Putin.

Zbraně ze Západu na Ukrajině

Západ posílá na Ukrajinu velké množství zbraní, ale hodně z nich si záhadně najde cestu zpátky tam, odkud přišly. Menší zbraně a náboje, včetně protitankových a přenosných protiletectvých systémů se snadno vejdu do kufru od auta a v současné době vytvářejí problémy v zemích Evropské unie a jinde ve světě. Gangy běženců ve Švédsku, v Holandsku a v Německu jsou tímto způsobem vyzbrojovány. Ukrajina má již delší dobu pověst největšího černého trhu se zbraněmi na světě.

Vojenský analyista pro CIA Larry Johnson říká, že malé zbraně a rakety si již našly cestu z Ukrajiny i do Francie, kde vyzbrojují početné muslimské hordy, tam se nalézají. Stejně tak zbraně, které posílala Amerika skupinám ISIS v Syrii, o kterých se bývalý americký President Obama vyjádřil, že to jsou „umírnění rebelové,“ tyto zbraně si našly cestu k muslimským fanatikům na území Evropské unie. Takže se dá říci, že CIA v podstatě buduje další jednotky Al-Kajida přímo na evropském území.

Sekretář amerického vojenského vedení Pentagonu se vyjádřil, že ve skutečnosti vůbec nevědí, do čí rukou padnou zbraně, které na Ukrajinu nebo jinam posílají. [Západ má velmi málo možností](#) zjistit, kde se tyto zbraně nacházejí, protože tam osobně nejsou. Musí spoléhat pouze na to, co jim ukrajinská vláda sama nahlásí. A všechno, co Ukrajina hlásí, vytváří potřebu pro další a další zbraně a finanční pomoc.

Celou dobu válečného stavu na Ukrajině měl Západ přesné a podrobné zprávy o stavu ruských vojsk, kolik měli mrtvých, kolik zbraní jim zbývá, jaké zbraně používají a všechno ostatní. Ale když přijde na ukrajinské jednotky, tam nemají informace žádné. A i to málo, co se dovídají, je nejasné a nepřesné.

Západní země dodávají Ukrajincům zbraně podle toho, co tito jim hlásí, že potřebují. Ale problém je v tom, že i větší zbraně, jako jsou tanky a děla a celé obranné systémy jsou těžko zjistitelné, jestli v zemi zůstaly, když tam byly poslány. Ukrajinci nehlásí kde v zemi jsou tyto zbraně a systémy umístěny a kdo je používá a proti komu.

Jordan Cohen, analyista obrany a cizinecké strategie při CATO institutu, který sleduje pohyby zbraní a jejich prodej říká, že to největší nebezpečí je po válce, až všechno skončí. Co se pak stane se zbylými zbraněmi? Mnoho z nich skončí na černém trhu a mohou se dostat do rukou přesně těm lidem, kteří by je dostat neměli. Přesto, vojenští odborníci v Americe se vyjádřili, že je menší riziko, když se zbraně dostanou do cizích rukou, než neposílat na Ukrajinu žádné.

Černý trh se zbraněmi na Ukrajině

[Ukrajina je pověstná](#) svým černým trhem. Už před začátkem tohoto století tam nezákonný obchod se zbraněmi jen vzkvétal a přinášel daleko větší zisky než právoplatný zbrojařský průmysl. Mezi lety 1997 a 2000 činil prodej zbraní na černém trhu asi 1,5 miliard dolarů a tyto zbraně mohly být později nalezeny v těch nejkrvavějších bitvách, po celém světě.

Bývalý Sovětský svaz držel na Ukrajině početnou armádu, asi milion vojáků, kvůli obavám z ohrožení ze západu. Po rozpadu tohoto celku zůstalo v zemi obrovské množství zbraní, které byly rozkrádány a prodávány na černém trhu. Špatně placení vojáci si tím přivydělávali a ukrajinské vedoucí složky tímto způsobem získávaly žádoucí cizí měnu. Takto ztratila Ukrajina za asi 32 miliard dolarů vojenské vybavy jen mezi lety 1992 a 1998.

Vedení státu bylo v tomto nezákonném obchodě rovněž zainteresováno, jinak by se nemohlo stát, že by něco takového prošlo. Mnozí byli osobně zúčastněni, jiní předstírali, že o ničem nevědí, protože pátrat o co jde bylo životu nebezpečné. Tak obrovská korupce byla ve státě. Už to, že dřívější ukrajinský Premiér Pavel Lazarenko dokázal okrást státní obchod s energií o 700 milionů dolarů, říká hodně. V r. 1999 utekl Lazarenko do Spojených států, zjevně na podkladě nedostatku informací o této zemi, protože v jeho případě to bylo snad nejmíň žádoucí místo kam se uchýlit. Tam byl promptně zadržen a souzen za podvod a praní špinavých peněz.

[V r. 2014 byla zvýšena](#) kontrola vývozu zbraní a prevence krádeže vojenského vybavení. To ale nijak nezabránilo činnosti podloudných obchodníků se zbraněmi. Na příklad v r. 2019 se dva ukrajínští vojáci pokoušeli prodat 40 RGD-5 granátů, 15 RPG-22 raket a 2 454 zásobníků s náboji za pouhých 2900 dolarů.

Nedostatek pravdivých zpráv

Čeho je možno si okamžitě všimnout, že v souvislosti s událostmi na Ukrajině je naprostý nedostatek rozvědčků, takže se nedovídáme skutečnou pravdu o tom, co se tam děje. Veškeré informace dodávají politikové, kteří snadno potlačí i sebepravdivější zdroje a sebelepší pátrání, když se jim nehodí. No a papouškovská media pouze opakují, co mají přikázáno. Nemohou si dovolit odbočit, ztratili by finanční zázemí a mohli by celé své „zpravodajství“ spakovat.

Tím pádem všichni televizní diváci a čtenáři „zpráv“ v novinách mají dnes slabost pro všechno ukrajinské a obrovský soucit s uprchlíky od tamtéž. To je v pořádku. Ale když přijde na 8 let terorizované, odstřelované, mučené, znásilňované, nezákonně vězněné a vražděné donbaské občany, kterých bylo za tu dobu zabito více než 14000, tam veškerý soucit chybí a otevřeně spílají Putinovi, že zkoušel tyto ubožáky ochránit, když celý zbytek světa, včetně humanitárních organizací o ně nejevil zájem. To je obrovská nespravedlnost, skoro by se dalo říci zločin.

To je, co donutilo Rusko zamíchat se do sporu na Ukrajině: nezájem druhých o osudy těch, kteří byli denně terorizováni svojí vlastní vládou a neměli se jak a čím bránit.

Nikdo ze Západu nedokázal dodržet svoje sliby a vykonat svoji povinnost. Žádný z nich se ani nesnažil donutit Zelenského, aby se choval podle Minské smlouvy, žádný z nich nevystoupil proti používání Azovových oddílů a jim podobných na krvavé zločiny na území Donbasu. Žádný

z nich prostě nic neudělal. Kdyby Ukrajinská vláda jednala podle Minské dohody, Putina by ani nenapadlo poslat vojska na Ukrajinu. Proč by to dělal? Proč by ztrácel po finanční stránce, po lidské stránce, proč by chtěl mít válečné oběti a sankce na sankce? Každá taková válka stojí obrovské peníze a další, nevyčíslitelné obnosy v lidských životech.

Ve skutečnosti, Evropská unie sama lila olej do ohně nejvíc ze všech. Když ukrajinská vláda bombardovala Donbas, měli požadovat dodržování Minské smlouvy. 27. února, po vpádu ruských vojsk do země, Ukrajinci byli ochotni s Ruskem vyjednávat. Ale pár hodin na to odsouhlasila Evropská unie 450 milionů euro hodnoty zbraní na Ukrajinu, což dalo Zelenskému jasný signál, aby na žádná jednání nepřistoupil.

Všichni Ukrajinci, kteří chtěli s Rusy vyjednávat, byli odstraněni. To byl Denis Kirejev, jeden z ukrajinských jednatelů, který byl zavražděn 5. března ukrajinskou tajnou službou, SBU. Další, Dimitrij Demjanenko, bývalý vedoucí SBU, který také dával přednost diplomacii, byl zavražděn 10. března. Byl zastřelen milicí „Mirotvorec“, která má internetovou stránku stejného jména, na které uvádějí seznamy „nepřátel Ukrajiny“ i s jejich osobními údaji, adresami a telefonními čísly, což si může kterýkoliv poblázněný fanatik vyhledat a tyto lidi terorizovat, nebo i zavraždit.

A dnes celý svět, nebo aspoň jeho převážná část spílá Rusku za jeho v podstatě humanitární akt sounáležitosti s ublíženým národem. Běžní ruští občané jsou demonizováni, ponižováni a okrádáni, jakoby měli co společného s rozhodnutím těch, kteří stát vedou. Tím pádem vina jednoho z nich je házena na všechny, ve snaze o kolektivní trest, což je zakázáno Smlouvou ze Ženevy, ale na to v dnešní, zkoruptované lidské společnosti nikdo nehledí.

Již zmiňovaný Larry Johnson říká, že během posledních několika let bylo příliš mnoho skrytých útoků proti Rusku. NATO pořádalo neustálé manévry přímo na jejich hranicích a dokonce se američtí námořníci vylodili na březích Černého moře v Ukrajině. To už nejsou žádné manévry, to je skrytý útok. Rusové to také tak vidí a ve skutečnosti dnes bojují na Ukrajině za svoji zemi, bojují za svou vlast.

Takže to, co se dnes děje je skrytá válka mezi Amerikou a Ruskem, vedená na Ukrajině. Otevřená válka by pro Ameriku byla sebevražda, hlavně ekonomická. Sankce, které měly za úkol zničit Rusko natolik, aby se lidé vzbouřili proti Putinovi a sesadili ho, docílily pravý opak. To je důkaz naprosté špatné logiky, špatného plánování a ignorance amerických politiků. Zde se ovšem jedná ještě o něco jiného, co Spojené státy už vůbec nechápou. I když bude President Putin sesazen, za ním je celá obrovská politická skupina, která sdílí jeho názory a to, že by nenašli mezi sebou obdobného kandidáta nepřipadá v úvahu. Takže je možné, že Putin, nebo někdo, jemu velice podobný svými názory, bude vládnout v Rusku napořád.

Stejně tak posílat další zbraně na Ukrajinu je nesmyslné. Ukrajinu dalšími zbraněmi nezachrání, tam všechno skončilo. Tím, že Rusové obsadili průmyslový Donbas, tak prakticky zničili ekonomii státu, kterou již nikdo ničím nevzkřísí. Ukrajinci se to snaží vyrovnat protizákonným prodejem zbraní, ale to není to správné řešení.

Stejně tak se celou akcí ale vyřídila i Amerika. Dříve požadovali mezinárodní pašeráci americké dolary, ale dnes o ně nestojí, dávají přednost jiné měně, na příklad euru. Američtí politikové

řikají, že v Rusku je chaos, politikové lžou Putinovi, ale nic z toho není pravda. Nejhorší na tom je, že i americká rozvědka věří svým vlastním lžím a to je velice špatný ukazatel.

Více než 50 let útočily Spojené státy na slabší národy, které ani neměly své letectvo, nebo armádu. Přesto, žádnou z těchto válek nevyhrály. Jak si myslí, že by vyhráli válku s Ruskem? To nepřipadá v úvahu.

POZNÁMKA: Na některé odkazy v tomto článku se s českou IP adresou nedostanete. To proto, že jsou blokovány Evropskou Unií. Musíte změnit svoji IP adresu na americkou, pak to funguje.